

Ur. się 12.02.1920 r. w Utracie (od 1926 r. Piastów). Mieszkał w domach kolejowych, następnie przy ul. Tetmajera, a ostatnio w Warszawie.

Ukończył Szkołę Powszechną Nr 1 im. Stanisława Staszica w Piastowie, po czym o Jego drodze życiowej, czy wręcz o Jego losie zadecydowały dwa potężne żywioły społeczne ówczesnej, młodej osady Piastów - Związek Harcerstwa Polskiego i Ochotnicza Straż Pożarna.

W wieku 8 lat wstąpił do drużyny pożarniczej 21 Mazowieckiej Drużyny Harcerzy im. Stefana Czarnieckiego w Piastowie. Przeszedł przez niemal wszystkie stopnie harcerskiego wtajemniczenia. Był zastępowym, przybocznym, gospodarzem, sekretarzem Hufca Harcerzy w Piastowie. Zdobył ponad 20 harcerskich sprawności! Ukończył wiele kursów, w tym kilka bardzo prestiżowych, np. harcersko - pożarniczy II stopnia w Brwilnie k/Płocka, czy harcersko - pożarniczy III stopnia w Augustowie; wykładowcami na tych kursach byli członkowie Głównej Kwatery ZHP i Komendy Mazowieckiej Chorągwi Harcerzy tacy jak hm inż. Wacław Prochnau oraz profesjonalni oficerowie pożarnictwa. W 1935 r. brał udział w spektakularnym Zlocie Harcerstwa Polskiego w Spale. Próbę Harcerza Orlego złożył w Komendzie Mazowieckiej Chorągwi Harcerzy 31 marca 1939 r., a Harcerza Rzeczypospolitej na kursie podharc mistrzowskim w Mogiłach k/Rawki 21 lipca 1939 r. Po tym kursie mianowany został podharc mistrzem ZHP.

Równie bogata w zdarzenia i osiągnięcia była Jego kariera pożarnicza. Wszechstronnie wyszkolony teoretycznie i doświadczony praktycznie z powodzeniem podjął w czasie II wojny światowej pracę w piastowskiej OSP, a następnie zawodowej Warszawskiej Straży Ogniowej. W roku 1946 ukończył Oficerską Szkołę Pożarnictwa i uzyskał stopień podporucznika pożarnictwa. Był Powiatowym Komendantem Straży Pożarnych w Legnicy, a następnie w Płońsku. W 1953 r. został przeniesiony do Warszawy, gdzie pełnił funkcję starszego inspektora ochrony przeciwpożarowej w resorcie budownictwa. Z tego stanowiska w 1978 r. przeszedł na emeryturę w stopniu podpułkownika pożarnictwa.

W czasie wojny obronnej 1939 r. 10 września wraz z grupą harcerzy ze 132 i 150 MDH wstąpił na ochotnika do WP - 1 Dywizja Artylerii Konnej odwody, 146 Kolumna stacjonująca w Mińsku Mazowieckim. Po rozwiązaniu oddziału i powrocie do Piastowa już w listopadzie 1939 r. otrzymał polecenie zorganizowania tajnego harcerstwa w Piastowie. W 1940 r. powstała Grupa Konspiracyjna "Wawer" przekształcona później w trzy "Roje" "Szarych Szeregów". Wiesław Sitkiewicz sprawował nad harcerzami nadzór z ramienia ZWZ i AK. Ukończył konspiracyjną Szkołę Podchorążych im. Władysława Sikorskiego i został awansowany na stopień plutonowego podchorążego. Za całokształt pracy w Ruchu Oporu otrzymał w styczniu 1945 r. awans na stopień podporucznika piechoty. Przydzielony był do plutonu szturmowego nr 1736 operującego w ramach 7 kompanii "Jowisz" z siedzibą w Piastowie. Na przełomie lat 1943-44 uczestniczył z bronią w ręku w akcji dywersyjnej "Kedywu" na terenie powiatu otwockiego i warszawskiego. Jako czynny strażak udzielał pomocy Żydom w Getcie Warszawskim, a także brał udział w sabotażach i dywersjach.

Pracując jako zawodowy strażak był ławnikiem Sądu Rejonowego we Wrocławiu oraz radnym i członkiem prezydium Powiatowej i Miejskiej Rady Narodowej w Płońsku.

Odnaczony został m.in.: Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Partyzanta, Srebrnym Krzyżem Zasługi ZHP z Mieczami, Złotym Znakiem Związku OSP, Medalem za Wolność i

Zwycięstwo, szczylił się także tytułem Honorowego Wykładowcy Oficerskiej Szkoły Pożarniczej.

Złota Księga Miasta Piastowa charakteryzuje Go skrótowno: *Długoletni działacz ZHP i OSP. Współorganizator i wiceprezes Klubu Seniorów Harcerzy i Pożarników w Piastowie, organizator Terenowego Harcerskiego Kręgu Seniorów im. Szarych Szeregów w Piastowie. Współorganizator miejsc pamięci narodowej.*

Honorowe Obywatelstwo Miasta Piastowa otrzymał 17.07.1987 r.

Zmarł 7.07.1994 r. Został pochowany na Cmentarzu Bródnowskim.